

Met volle overtuiging zijn we hier om ons te verzetten tegen een beleid dat het welzijn van de mensen aantast en de solidariteit afbreekt.

Vanuit de Beweging van Mensen Met Laag Inkomen en Kinderen en ATD Vierde Wereld bereiken we vele gezinnen die in armoede en uitsluiting leven. Vanuit hen en met hen willen we hier vanavond getuigen:

De Vlaamse minister president zei onlangs “ we zullen nog dieper snijden, de mensen zullen het nog meer voelen”.

De Vlaamse energieminister zegt : de Turteltaks komt neer op slechts 2 euro per week voor een gezin en maar 25 cent per week voor een gezin in armoede. Dat is toch geen drama?

Wel beste minister, 2 euro per maand is wél een drama als je deze niet meer over hebt. Sommige mensen met laag inkomen moeten al schulden maken om te overleven of het betalen van facturen uitstellen omdat ze het einde van de maand niet halen. Bovendien, een euro hier , een euro daar..

Weten de beleidsmakers, die het financieel zelf goed hebben en voldoende reserve hebben, hoe het voelt om maand na maand niet rond te komen, om je kinderen niet te kunnen geven wat anderen hebben, om het leven te zien voorbijgaan en er geen deel van te kunnen uitmaken?

En dan is er nog de voordurende stress die tekort en armoede meebrengt. Wat als mijn koelkast het morgen begeeft? Wat als mijn inkomen te laat gestort wordt? Hoe die rekening betalen? Wat als ik medicatie moet nemen die ik niet kan betalen? In armoede gaat alle energie naar piekeren en overleven..

En o ja , er is wél een alternatief: herverdelen!

Wij, mensen met ervaring in armoede, weten perfect wat nodig is om armoede daadwerkelijk te bestrijden, wat helpt en wat niet helpt, wat ons doet vooruitgaan. Al vele tientallen jaren nemen we in onze verenigingen het woord en gaan we in dialoog met het beleid en brengen voorstellen tot structurele armoedebestrijding aan. En ondanks alle inspanningen van ons maar ook van hulp- en dienstverlening , van solidaire bondgenoten en van sommige beleidsverantwoordelijken raakt armoede en sociale uitsluiting niet uitgeroeid, integendeel, ze stijgt.

Waarom krijgen wij zo weinig gehoor en zo weinig vertrouwen? Waarom neemt men onze voorstellen niet ter harte? Waarom duurt het zo lang? Een schril contrast met de ondernemers. Als zij zeggen dat zij zuurstof nodig hebben om te ondernemen , volgen er veel vlugger maatregelen. Zij krijgen het vertrouwen, wij daarentegen moeten aan allerlei voorwaarden voldoen om uiteindelijk een aalmoes te krijgen.

En waar blijven de beloofde sociale correcties?

Of bedoelt men daarmee de 1 euro maaltijden of de voedselbedelingen?

Sorry , maar dat noemen wij GEEN armoedebestrijding.

Want een voedselbedeling pakt enkel de gevolgen aan van de armoede maar niet de oorzaak. Een voedselbedeling houdt ons afhankelijk.

Wij willen een andere, meer menselijke samenleving. Waar er een volwaardige plaats is voor iedereen en waar ieders talenten gelijkwaardig verloond worden.

Wij willen een écht sociaal beleid dat voorkomt dat mensen in armoede gebracht of gehouden worden.

En niet enkel liefdadigheid want dat is goed als noodhulp maar dat is geen afdoend noch waardig of duurzaam antwoord op de armoede.

Luisteren we nu naar Marie-Paule.

Zij brengt een gedicht dat gemaakt werd door onze groep naar aanleiding van een volksuniversiteit met het thema “bedeling, herverdeling en waardigheid.

*ARMOEDE IS EEN STRIJD,
je bent toch zoveel dingen kwijt!
Wat de rijken eten,
mogen wij vergeten!
Wij moeten naar de voedselbedeling
en dat met zeer velen.
Eerst is er die eerste stap!
Als je dan die hebt overwonnen,
moet je weer de schaamte overwinnen
en een hoop papieren gaan innen
om uiteindelijk de restjes te winnen.
Alles moet dan naar hun normen zijn
of 't zal weer kinne kloppen zijn!
Lukt het uiteindelijk wel,
dan sta je daar net in je bloot vel,
te wachten in een lange rij,
je wordt bekeken van kop tot teen.
“ Wat heeft die mooie kledij aan”,
maar weten niet, waar komen ze vandaan?
Daar wordt een mens van bang,
dat is niet in ons belang.
Je moet het doen met het overschot,
die niet aangepast is naar onze noden.
Wij kunnen het doen draaien, z
odat we eten krijgen naar onze waarden!!!
Zodat bedeling overbodig wordt, en onze voeding beter wordt.
Geef ons voldoende inkomen, om facturen te betalen
en dat we waardig kunnen eten, en ook eens iets hebben om uit te geven.
Dan kunnen we naar gewone winkels gaan
en geen schande meer doorstaan.
Wij willen ook eens duurzame dingen*

*en geen tweede hands of afdankertjes verslinden.
Geef de armen een klantenkaart aan mindere prijs,
zo vallen wij niet meer zo op in een aparte winkelrij.
Of een sociale kruidenier, een volkstuintje in de buurt ,
daar kunnen we kweken met plezier.
Want wij willen ook een waardig leven,
zodat we niet altijd moeten bedelen.
Geef ons toch wat vrijheid !!
Zo is het leven niet altijd een strijd.*